

تقریر : مجdalulی بوستان

تحریر : بهمن بوستان

بِوَامِ السُّلْطَنِهِ وَعَضْدِ التَّولِيهِ

ناصره‌ای

• قوام السلطنه

مرحوم میرزا احمد قواه (قواه السلطنه)^۱ که نزد همه کس بیشتر به یک رجل سیاسی معروف است دارای فضائل و سخاپایی معنوی و اخلاقی فراوانی نیز بود که بخاطر اشتیار و اشتغالش به سیاست و سیاست پیشگی این فضائل از نظرها دور مانده و حتی جای می‌بینیم که مورد تنفر و اینزحار مردم نیز قرار گرفته است .

نتایج سوء این بوداشت اجتماعی تنها گریبانگیر مرحوم قواه السلطنه نشده بلکه سیاست پیشه‌های با فضیلت دیگری در ایران و کشورهای دیگر دنیا نیز بهمین سرنوشت دچار شده‌اند .

در مورد مرحوم شادروان سیدحسن تقی زاده می‌بینیم که آنهمه فضائل علمی و ادبی و اخلاقی او بکلی فراموش شد و نظرها فقط متوجه حنبه سیاسی و ملی او شد و جه بسیار سخن‌ها که در باره‌اش بر سر زبانها افتاد .

در جای دیگر باز می‌بینیم که همه فضائل علمی و ادبی و بخصوص شم فلسفی مرحوم وثوق الدوله (حسن و ثوق) بکلی نادیده گرفته شده است .

تاریخ نشان داده است که کمتر اتفاق می‌افتد که رجال با فضیلت سیاست مثل مارشال هندنیورگ و مارشال دوگل در زمان حیات و نیز بعد از مرگ از محبویت عامه برخوردار، باشند . وقتی بسنجهای می‌بینیم منفور واقع شدن مرحوم قوام‌السلطنه در اذهان مسردم بیش از دیگران بوده تا آنجا که هنوز کسی نتوانسته است بدروستی از خلقيات و فضائل مرحوم قوام‌السلطنه آنچنان بردگارد که تحت تاثیر اين فضائل آثار آن نفرت عمومي از اذهان زدوده شود .

حقیقت ترجمان حال یا بیوگرافی مرحوم قوام‌السلطنه را شادروان مرحوم مدرس در یک جمله بیان داشته و گفته است :

" قوام‌السلطنه شمشیری است دودم که هر دو لبه اين شمشیر تیز و برونده است ". واقعیت هم همین است چراکه قوام‌السلطنه در عرصه سیاست مردی بود . با جزیوه زیرگ ، با طغانینه و قاطع الرأی حقوق زیرستان ، پاران و همکاران را هر یک در حد خود نگاه میداشت و همه این گروه در عین احترام رعیت نهائی از او بدل داشتند که توجه‌هاش این بود که در امور سیاست کار بر مدار می‌گشت .

اما در زمینه معنویات هم قوام از دانش کافی و ذوق بهره‌مند بود خط و ربطی خوش و نیکو داشت ، از مهلهکات اخلاقی میرا بود عادت به شرب مسکرات و کشیدن تریس‌اک و غیره نداشت .

اما چون همیشه خود را تاقته جدا بافته می‌انکاشت و می‌پنداشت که غیر از هم‌مردم است ، فضائلش فراموش و موردانز جار مردم قرار می‌گرفت به حدی که مردم او را ادشمن می‌انکاشتند . مرحوم قوام‌السلطنه همیشه دوست میداشت در اوقات فراغت و خارج از کار سیاست با عده‌ای که خود با دقت انتخابشان می‌گفت در گوش دنبجی یا میان باگی و حاشیه‌محوبیاری بنشیند و با بحث در زمینه‌های علمی و ادبی و اجتماعی " کهگاه بازی نرد و شطرنج لحظاتی را بگذراند شرط انتخاب افراد برای حاشیه نشینی حضور و شرکت در محضر قوام‌السلطنه با فضل بودن شخص و تربیت اخلاقی و اجتماعی او بود بعلاوه منتخب باید این شرط را نیز دارا باشد که نهایت ادب و احترام و مراتب تعبد را نیز در محضر قوام‌السلطنه بحال آورد . (لقب حضرت اشرف هم عنوانی بود که همین حاشیه نشین‌ها از روی مبالغه در ادائه ادب و تقدیم مراتب احترام به قوام‌السلطنه داده بودند) (۲)

قام السلطنه از اواخر فروردین ۱۲۹۷ هجری شمسی تا آخر فروردین ۱۳۰۰ هجری شمسی بدت کمی بیش از سه سال بعنوان والی خراسان با نهایت حریزه و اقتدار در این ایالت حکمرانی کرد و طبق رویه‌ای که داشت عده‌ای از فضلا و بزرگان شهد را برای هم‌نشینی در ایام فراغت برگزیده بود که از آن جمله می‌توان برای نمونه از این افراد نام بود : مرحوم محمدحسن میرزا (معتقد‌السلطنه) (۲) مرحوم اقبال التولیه (پدر مرحوم دکتر منوچهر اقبال) که بعدها به وساطت قوام السلطنه ملقب به مقبل السلطنه شد ، و مرحوم عضدالتولیه (۴) مهندس آستان قدس رضوی که از سادات فاضل و وارسته و نیک سیرت زمان خود بود .

قام السلطنه روزهای جمعه را معمولاً در باغ احمدآباد و یا ملک آباد (از املاک مرحوم حاج حسین آقا ملک) میگذراند .

برنامه هم معلوم بود ، بحث و گفتگوی علمی ، صرف یک ناهار مفصل برسره حاکم ، صرف چای ، اختصاراً استعمال سیگار ، و بعد در فواصل بازی شطرنج و تخته نرد ، و همه اینها باید با رعایت کامل ادب و مخصوصاً "احترام فراوان به حضرت اشرف" باشد . ضمناً در این مجلس بلند خنديدين و بلند بلند حرف زدن مطلقاً معنوی بود .

یکی از جمعه‌ها که حضرت اشرف و باران در ملک آباد بودند هنگام ناهار و سرفه مرحوم عضدالتولیه خنده بلندی سر میدهد که حضرت اشرف ! ناراحت می‌شود و بتصور اینکه عضدالتولیه در اثر استعمال مشروب مست کرده به معتقد‌السلطنه می‌گوید :

" به عضدالتولیه بگو : چون برخلاف ادب مست باین مجلس آدمای ازین پس افتخار شرکت درین جمع از تو سلب می‌شود و لازم نیست دیگر بیانی ؟ "

مرحوم عضدالتولیه که از شعرای خوب و ممتاز بود از شنیدن این پیغام ناراحت می‌شود و رباعی ذیل را می‌سازد و بدست معتقد‌السلطنه می‌سپرد تا بعنوان شفاعت بعرض حضرت اشرف ! برساند :

رباعی

دارم سخنی جواب فرمای تمام

ای حضرت اشرف ای جهان را تو قوام

این از چه حلال کشت و آن از چه حرام ؟

در مذهب ما که میسر و خمری کی است

شاهزاده محمد باقر میرزا اعتضادی فرزند معتقد‌السلطنه از قول پدر خود نقل

می‌کند که باین امید که خواندن این رباعی باعث شود دوباره عضدالتولیه در جم شرکت کند ، در موقع مناسبی رباعی را برای قوام السلطنه خواندم ، وقتی تمام شد حضرت

شرف بلا درنگ و با تغیر گفت : " حالا دیگر عضدالتولیه مطلقاً " باید به مجلس ما حاضر

شود " و از آن پس دیگر کسی مرحوم عضالتولیه را در محض قوام السلطنه ندیدند ،
کویا حضرت اشرف (این رباعی را نیز یک نوع گستاخی قلمداد کرده بود .

شروع حاشیه :

۱ - میرزا احمد قوام السلطنه متولد ۲۳ ذی الحجه ۱۲۹۴ و متوفی در روز شنبه سوم
ذی الحجه ۱۳۷۴ هجری قمری = ۳۱ تیرماه ۱۳۳۴ هجری شمسی .

وی علاوه بر مشاغل مهم سیاسی و ملطکتی از اواخر ماه فروردین سال ۱۲۹۷ هجری
شمسی بعنوان والی ایالت خراسان وارد مشهد مقدس شد و تا عصر روز شنبه ۱۳ فروردین
۱۳۰۰ شمسی = ۲۳ ماه ربیع اول ۱۳۳۹ هجری قمری که بدست شهید راه آزادی کلنل محمد تقی
خان پسیان بازداشت شد بر ولایت خراسان حکومت کرد .

۲ - در ادبیات و مکاتبات هم زمان قوام السلطنه بخصوص در خراسان هر کجا که از
"حضرت اشرف" ذکری می بینیم مراد قوام السلطنه است .

سرایی پور سعدی شاعر خوب و دلسوخته شیرازی متوطن در خراسان که شرح احوالش
در مجله گرامی وحید آمده ، در تأثیه پولی که بزور از او گرفته اند خطاب به قوام السلطنه
ساخته است :

از حضرت اشرف نه فرس میخواهم
زن ... رئیس مستغلات ازمی ...
نمیست و دو قران گرفته پس میخواهم

۳ - مرحوم شاهزاده محمد حسن میرزا ملقب به معتصد السلطنه فرزند اعتضاد السلطنه
معروف که مدتها حاکم شهر مشهد نیز بوده است .

۴ - از مرحوم شادروان عضالتولیه جز همین لقب و چند بیت از غزلی که باقی باه
غزل خواجه حافظ شیرازی ساخته و سالها قبل در مجله ارمغان چاپ شده نشان دیگری در
دست نیست .

غزل چنین شروع می شود :

بنای خانه تقوی خراب می بینم
بمیچو خم سفکن آن دوزل خویش که من
و بعد :

دعای پیر و جوان مستجاب می بینم " " غلام پیر مخانم که بر در گرمیش
جا دارد استاد معظم جناب آقای میر سید محمود خان فرخ کشتی بان سفینه دانشوران
خراسان اگر از آثار منظوم و یا منثور این عم خود مرحوم عضالتولیه جز آنچه در سفینه
فرخ " آمده نمونه هایی در دست دارند از روی لطف به مراء شعر حالی حاوی نام و نشان
کامل آن شادروان برای مجله وحید ارسال فرمایند تا برای آکاهی علاقمندان بچاپ برسد .